

3. Do okresów zatrudnienia wymaganych do uzyskania renty na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin mogą być zaliczane w wyjątkowych przypadkach dni pracy w spółdzielni.

4. W przypadku zaliczenia dni pracy w spółdzielni do okresów zatrudnienia (ust. 3) pracę w spółdzielni traktuje się na równi z zatrudnieniem, a dochody członków z tytułu osobistej pracy w spółdzielni na równi z wynagrodzeniem w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

5. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali w drodze rozporządzenia przypadki zaliczania okresów wymienionych w ust. 2 i 3 oraz zasady i tryb tego zaliczania.

6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w drodze rozporządzenia ustalić zasady i tryb zaliczania domownikom członków spółdzielni produkcyjnych okresów ich zatrudnienia w spółdzielni produkcyjnej do dni pracy wymaganych dla uzyskania renty oraz do okresów członkostwa w przypadku przystąpienia ich do spółdzielni w charakterze członka.

Art. 33. Okres członkostwa oraz ilość dni pracy w spółdzielni wymagane do uzyskania renty starczej i inwalidzkiej liczy się od dnia przyjęcia członka do spółdzielni niezależnie od jej typu.

Art. 34. 1. Za dzień pracy w spółdzielni uważa się 8 godzin pracy, przy czym ilość dni pracy w okresie roku oblicza się dzieląc sumę godzin pracy członka w ciągu roku przez liczbę 8.

2. W okresie do dnia 30 czerwca 1962 r. za dzień pracy w spółdzielni uznaje się dniówkę obrachunkową. Jeżeli brak

jest w spółdzielni ewidencji dniówek obrachunkowych, a członek spółdzielni w inny sposób nie udowodni liczby dniówek obrachunkowych, zalicza mu się za każdy pełny rok członkostwa 100 dni pracy.

3. Jeżeli z obliczenia dokonanego w sposób określony w ust. 1 i 2 wynika w roku kalendarzowym więcej niż 300 dni pracy, przyjmuje się tylko 300 dni.

Art. 35. Domownikowi, który do dnia 31 grudnia 1963 r. zostanie członkiem spółdzielni wyższego typu, zalicza się:

- 1) do dni pracy wymaganych do uzyskania renty — dni przepracowane w spółdzielni w okresie od 1 stycznia 1960 r. do dnia uzyskania członkostwa,
- 2) do okresów członkostwa — te lata kalendarzowe w okresie od 1 stycznia 1960 r., w których przepracował co najmniej 100 dni w roku.

Art. 36. Jeżeli członek spółdzielni zaliczonej w 1962 r. do spółdzielni wyższego typu zmarł przed wejściem w życie ustawy, a przy tym spełnił warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt 2—4 bądź w przypadku inwalidztwa — warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt 2 albo w art. 13 ust. 1 pkt 2—4, pozostałym po nim członkom rodziny przysługuje renta rodzinna przewidziana w ustawie.

Art. 37. W sprawach nie unormowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), a w szczególności przepisy art. 7, 12—18, 20—24, 26, 27, 33, 36, 37, 40, 45—51, 53, 54, 64—66, 69—76 i 108 tego dekretu.

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 21 grudnia 1965 r.

w sprawie warunków zaliczania rolniczych spółdzielni produkcyjnych do spółdzielni wyższego typu dla celów zaopatrzenia emerytalnego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do spółdzielni wyższego typu w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „spółdzielnią”, zalicza się spółdzielnię prowadzącą zespołowo produkcję roślinną i zwierzęcą pod warunkiem, że:

- 1) do zespołowej uprawy włączone zostały wszystkie grunty członków spółdzielni,
- 2) w osobistym użytkowaniu członka i jego rodziny pozostaje działka przyzagrodowa o obszarze nie większym niż 0,6 ha użytków rolnych, bydło w ilości nie większej niż 2 sztuki dorosłe i przychowek od tych sztuk odchowywany przez okres nie dłuższy niż 4 miesiące oraz pozostały inwentarz żywy w ilościach nie przekraczających norm określonych w statucie spółdzielni,
- 3) prowadzona przez spółdzielnię hodowla zespołowa osiągnęła w przeliczeniu na 100 ha zespołowych użytków rol-

nych, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, obsadę wynoszącą co najmniej 20 sztuk przeliczeniowych inwentarza żywego obejmującego bydło, trzodę chlewną, owce i drób dorosły, przyjmując, że:

- a) jedna sztuka bydła odpowiada jednej sztuce przeliczeniowej,
- b) jedna sztuka trzody chlewnej odpowiada 0,15 sztuki przeliczeniowej,
- c) jedna owca odpowiada 0,08 sztuki przeliczeniowej,
- d) jedna sztuka drobiu dorosłego odpowiada 0,02 sztuki przeliczeniowej.

2. Do zespołowych użytków rolnych będących podstawą do przeliczenia obsady zwierząt w hodowli zespołowej (ust. 1 pkt 3) wlicza się wkłady gruntowe członków, którzy przystąpili do istniejącej już spółdzielni, oraz grunty przejęte przez spółdzielnię w zagospodarowanie dopiero po upływie 3 lat od włączenia tych gruntów do zespołowej gospodarki.

§ 2. Spółdzielnia nie traci charakteru spółdzielni wyższego typu, mimo że przestała spełniać warunek określony w § 1 ust. 1 pkt 3, jeżeli nastąpiło to z przyczyn od niej niezależnych, jak ustawowe zwalczanie gruźlicy bydła, wy-

padki losowe, klęski żywiołowe, klęska nieurodzaju, epidemia chorób zwierzęcych, o ile stan ten nie trwa dłużej niż 2 lata.

§ 3. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej obowiązany jest w terminie do dnia 31 marca każdego roku przesłać do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wykaz spółdzielni zaliczonych do spółdzielni wyższego typu. Pierwszy wykaz powinien być przesłany w

terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 12 lipca 1962 r. w sprawie warunków zaliczania rolniczych spółdzielni produkcyjnych do spółdzielni wyższego typu dla celów zaopatrzenia emerytalnego (Dz. U. Nr 43, poz. 208).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski

3

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 grudnia 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do świadczeń i zasad wypłaty świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 lipca 1962 r. w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do świadczeń i zasad wypłaty świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 45, poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule wyrazy „oraz ich rodzin i domowników” zastępuje się wyrazami „ich domowników oraz ich rodzin”;

2) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustawa — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1)”;;

3) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioski o przyznanie renty starczej, inwalidzkiej oraz rodzinnej po członku spółdzielni lub domowniku, który nie pobierał renty, należy zgłaszać do oddziału (inspektoratu) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem spółdzielni, do której należy lub w której pracuje zainteresowany albo do której należał lub w której pracował zmarły.”;

4) w § 5 skreśla się wyrazy „wyższego typu”;

5) § 6 skreśla się;

6) w § 7:

a) po pkt 2 dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:

„3) dowód stwierdzający wysokość zarobku w gotówce z tytułu pracy w spółdzielni po dniu 31 grudnia 1961 r. (§ 13)”,

b) dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 4;

7) w § 8:

a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i do-

daje się w nim po wyrazach „dla małżonka” wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej dla małżonka domownika należy dołączyć:

1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej (§ 7 pkt 1), jeżeli przed śmiercią nie miał przyznanej renty, oraz odpowiednio

2) dowody wymienione w ust. 1 pkt 2—9.”;

8) w § 9:

a) w ust. 1 po wyrazach „lub pasierbów” dodaje się wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej dla dzieci własnych, przysposobionych lub pasierbów domownika należy dołączyć:

1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej (§ 7 pkt 1), jeżeli przed śmiercią nie miał przyznanej renty, oraz odpowiednio

2) dowody wymienione w ust. 1 pkt 2—7.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 oraz zastępuje się w nim wyrazy „w ust. 1” wyrazami „w ust. 1 lub 2”;

9) w § 10:

a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się w nim po wyrazach „dla rodziców” wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o rentę rodzinną dla rodziców domownika należy dołączyć:

1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub cho-